

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΚΔΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἰσπαρ. φρ. 16—'Εν τῇ ἔξωφ. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ—ΡΟΚΟΣ ΧΟΙΔΑΣ—Α. ΜΑΚΡΑΚΗΣ

Ἡ ΤΩΡΑ Ἡ ΠΟΤΕ.

“Οχι· δὲν κάμνομεν συνήθεις ἐκλογάς· ὅχι· δὲν ἐπιδιώκομεν ἀλλαγὴν προσωπικῆς κυβερνήσεως διὰ νὰ φέρωμεν ἄλλην προσωπικὴν· ὅχι· δὲν ὑψώνομεν σημαίαν ὑποκριτικῆς ἐπαναστάσεως διὰ νὰ τὴν τυλίξωμεν πάλιν καὶ τὴν πλακώσωμεν ὑπὸ παχὺ χαρτοφυλάκιον τῆς ἐξουσίας· ὅχι· δὲν χύνομεν ἐνθουσιασμόν εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ τὸν συνάξωμεν ἔπειτα καὶ τὸν μεταβάλλωμεν εἰς διαυγῆ ρητινίτην· ὅχι· δὲν σωρεύομεν φράσεις ἐπὶ φράσεων, ἀπειλὰς ἐπὶ ἀπειλῶν, ὅρκους ἐπὶ ὅρκων διὰ νὰ διαλύσωμεν ἔπειτα ὅλην αὐτὴν τὴν μαγεirikὴν ἐντὸς χύτρας διορισμῶν καὶ παροχῶν ἀπὸ δανείων, ἀπὸ δημοσίων ἔργων, ἀπὸ φόρων τοῦ λαοῦ· ὅχι· δὲν εἰμεθα οἱ προσωποδοφόροι τοῦ 1875, οὔτε οἱ προσωποδοφόροι τοῦ 1879, οὔτε οἱ προσωποδοφόροι τοῦ 1869, οὔτε αὐτοὶ ἀκόμα οἱ προσωποδοφόροι τοῦ 1862· ὅχι· δὲν κατήλθομεν εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνθυπασισταί, μόνον διὰ νὰ εὐρεθῶμεν μετ’ ὀλίγα ἔτη συνταγματάρχαι, οὔτε ταπεινοὶ θεσιθῆραι διὰ νὰ εὐρεθῶμεν Ἀρειοπαγίται χωρὶς δίπλωμα, ἀκτῆμονες διὰ νὰ ἐξυπνήσωμεν κτηματῖαι, οὔτε εἰρηνοδίκαί· ἵνα στεφθῶμεν πρωθυπουργοί.

Τὴν φορὰν αὐτὴν παλαίει λαός. Παλαίει οὐχὶ τὸν περὶ κυβερνήσεως, ἀλλὰ τὸν περὶ ζωῆς ἀγῶνα. Τὴν φορὰν αὐτὴν ἀγωνίζονται βιομήχανοι ἵνα σώσουν τὸ ἐργαστάσιόν των ἀπὸ τὰ τελῶναια, ἔμποροι ἵνα σωθοῦν ἀπὸ τοὺς τελῶνας, κτηματῖαι ἵνα προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὴν ἐταιρίαν τῶν γηπεδάρπαγων, ἐργάται· ἵνα συντηρήσωσι τὸν ἄρτον των ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν ἐμμέσων φόρων, μητέρες ἵνα προφυλάξωσι τὴν τιμὴν τῶν τέκνων των ἀπὸ τὴν ἀσελγειαν τῶν πλουσίων καὶ τὴν δωροδοκίαν τῶν δικαστηρίων, γυναῖκες

ἵνα ἐξασφαλίσωσιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους συζύγους των μισθὸν ἐπαρκῆ ἀντὶ τῆς ἀτίμου ἀνάγκης τοῦ κλέπτειν. Τὴν φορὰν αὐτὴν συγκροτεῖται πανστρατιά, ὅχι διότι ὁ ἐχθρὸς πολιορκεῖ τὰ φρούρια καὶ τὰς πόλεις μας, ὅχι διότι ὁ κατακτητὴς ἀπειλεῖ νὰ κάμῃ δουράλωτον τὸν ἄρρενα καὶ τὸν θῆλυον πληθυσμόν, νὰ καύσῃ τὰς οἰκίας, νὰ κατασκάψῃ τὸ ἄστυ μας, νὰ παραδῶσιν τοὺς ἀγρούς μας εἰς τὸ πῦρ, τοὺς νέους μας εἰς τὸν ἀκινάκην, τὰς γυναῖκάς μας εἰς τὴν ἀτιμίαν· ἀλλὰ διότι προπαρασκευάζονται νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν κάλπῶν ἄνθρωποι μελαψοὶ τὴν ὄψιν ἢ καὶ κρινόλευκοι, μαῦρον μανδύλιον τὴν κεφαλὴν περιδεδυμένοι ἢ καὶ κομφὸν φέροντες πῖλον, με βραχίονας ὅλους μακροὺς ὡς κοντάρια καὶ δακτύλους γεγυμνασμένους τὴν διαχείρισιν· με ἀφροὺς μειδιάματος εἰς τὰ χεῖλη πρὸ τῆς κατεργάσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὀφθαλμοὺς ἀγρίαν ἐκπέμποντας λάμψιν μετὰ τὴν διαρπαγὴν, τὴν λήστευσιν, τὴν δωροδοκίαν, τὴν ἀτίμισιν· με ἄσλους ὑπὸ μάλης, πλήρεις τεχνικωτάτων ἀγορεύσεων περὶ ἀπελευθερώσεως ἀδελφῶν καὶ ἀναστήλωσεως νόμων, καὶ με ὀδόντας ἀκονισμένους ὡς ἀμφίστομον ξίφος ἵνα ροκαῖσουν καὶ πέτρας καὶ σάκας καὶ ἀγρούς καὶ ὄστᾶ καὶ γήπεδα καὶ ὑπουργεῖα καὶ δάνεια καὶ τιμὴν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος. Ποῖοι εἶναι αὐτοὶ; Λέγονται συμπολιτευόμενοι; Καλοῦνται ἀντιπολιτευόμενοι; Εἶναι τοῦ Δεληγιάννη; Μὴν ἀκούετε τὰς προσωπομαίας των· ὁμοιάζουν τὰ λόγια τῶν προσωποδοφῶρων, τὰ με ξένην φωνὴν προφερόμενα καὶ πωλοῦντα ἀντὶ ἀληθείας ἀπάτην. Ἀνασύρατε τὰς προσωποπιδας ἐκαστοῦ ἐξ αὐτῶν καὶ ἴδετε· εἶναι τίμιος; ἀπολαμβάνει ἐκ τῆς προσωπικῆς του μόνον ἐργασίας; Ἐκλέβετε τον. Δὲν εἶναι τίμιος; ἐλήστευσε τὰ δημόσια; εἶναι τραπεζιτικός; εἶναι δανειοφάγος; Μαυρίσατέ τον!

**

“Ας εἰπώμεν τὴν φοβερὰν λέξιν τὴν Κυριακὴν ἀνοίγομεν ἐμφύλιον πόλεμον· διότι δὲν ἔχομεν ἐχθροὺς ἐξωτερικοὺς, ἀλλὰ δεινούς ἐσωτερικοὺς πολέμιους. “Ο,τι ἦτο νὰ κάμουν οἱ ἐξωτερικοὶ ἐχθροὶ, τὸ ἔκαμαν· πρόκειται τῶρα νὰ μᾶς ἀποτελειώσουν οἱ ἐσωτερικοὶ ἀντίπαλοι. Καὶ τί ἀντίπαλοι! Βίς αὐτοὺς πληρόνομεν ἐπιχορηγήσεις, τοὺς κρατοῦμεν ὑψηλά, τοὺς προσηκονόμεθα ὅταν περνοῦνε, τοὺς γεμίζομεν ὑπουργικὰ χαρτοφυλάκια, τοὺς προσάγορεύομεν μὲ τίτλους, τῶν ὁποίων ὁ ἐλάσσων εἶναι τὸ ἀξιοτίμιος, τοὺς ἔχομεν ἐμπειπιστευμένην τὴν ὑψηλὴν καὶ τὴν χαμηλὴν πολιτικὴν, τὴν μεγάλην καὶ τὴν μικρὰν διαχειρίσιν, τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου, τὴν ἐνότητα καὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας. Αὐτοὶ δὲ τί ἐπραττον; “Επώλουν, ἡγόραζον, ἐπρόδιδον, ἐπλούτουν. Ξεῦρετε τί θὰ πῇ νὰ ἀνακατόνεται ἐν ἔθνος ὁλόκληρον, νὰ γίνεταί γῃ Μαδιάμ, διὰ νὰ προαχθοῦν τὰ συμφέροντα μιᾶς ἑλεεινῆς ὀλιγαρχίας; Τώρα καταλαμβάνομεν ὅτι ἡ ἐπιστρατεία δὴν ἡδύνατο νὰ λείψῃ καὶ νὰ σωθῶμεν ἀπὸ ἐκατομύρια, ἀπὸ θανάτους, ἀπὸ ἐξουθενώσεως καὶ πάλιν νὰ λάβωμεν ὅ,τι ἐλάβομεν καὶ ἴσως καὶ κατὶ περισσώτερον. Τώρα καταλαμβάνομεν ὅτι αὐτὰ τὰ λεγόμενα Θεβαῖκα καὶ Βελενδζικά εἶναι δύο λευκαὶ περιστεραὶ ἀπέναντι τοῦ μαύρου ἐπισοδίου τῆς ἐπιστρατείας, τοῦ ὁποίου τὰ νήματα προδόται ἢ βλάκες ἀναμφιβόλως ἐκράτησαν εἰς χεῖρας. Καὶ πρόκειται μόνον περὶ παρελθόντος; “Ω! θὰ ἐστεφανοῦμεν ὅλους μὲ ρόδα ἢ μὲ δάφνας, θὰ τοὺς περιήγομεν ἐν θριζμῷ, θὰ τοὺς προπέμπομεν μὲ ἐμβατήρια, ἐάν μεθ’ ὅρκου ὑπέσχοντο ἡμῖν, καὶ εἰς τὸν ὅρκον τῶν ἡδυνάμεθα νὰ δώσωμεν πίστιν: αἱ ἐπράξαμεν ὅλα τὰ ἐγκλήματα κατὰ τοῦ τόπου αὐτοῦ χάριν αὐτομικῶν συμφερόντων· τὰ συμφέροντά μας αὐτὰ εἶναι τελείως ἱκανοποιημένα· ἀπὸ τοῦδε ἀφοσιούμεθα εἰς τὸν τόπον· ἄλλ’ ὅχι· ὅστις ἐπὶ θὰ πίνῃ· ὅστις ἐχόρευσε, θὰ χορεύῃ. Τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς θὰ ἐξακολουθήσῃ· οἱ φόροι θὰ αὐξήσονται· τὰ δάνεια θὰ προστεθοῦν· ψευδὴς στρατός θὰ μᾶς ἐξαντλήσῃ· αἰσχρὰ χωροφυλακὴ θὰ μᾶς τυραννῇ· οἱ ὑψηλοὶ ἐγκληματίαι θὰ μᾶς προδίδωσι· τὰ ὄργανά των θὰ μᾶς κατασκοπεύωσιν, ὥς ὅτου ἐξηντημένοι, ἐκνευρισμένοι, ἡττησάμενοι παραδοθῶμεν εἰς ἐγχωρίαν ἢ ξένην τυραννίδα καὶ λειποψυχούντες, τρέμοντες, ψυχορραγοῦντες τοῖς εἰπώμεν: Σὰς παραδίδομεν τὴν τιμὴν μας, τὴν ἐλευθερίαν, τὸ σύνταγμα, τὸν ἄρτον μας· ἀφήτατέ μας ὀλίγον φανὸν καὶ ὀλίγον ἥλιον.

Καὶ διατὶ λοιπὸν ἀπέναντι τοιοῦτου βεβαίου μέλλοντος νὰ μὴν ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ὁ πόλεμος, ὁ ὑπὲρ τιμῆς καὶ πατρίδος πόλεμος;

“Ἡ ‘Ελλάς ἐπρεπεν—ἐάν ἐπιτύγχανεν ἀνδρῶν—νὰ εἶναι τῶρα ἡ ‘Ελβετία τῆς ‘Ανατολῆς ἢ καὶ τὸ Βέλγιον. Κεφάλαια εἶχε διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῆς τὴν μεγάλην τῆς ἐπανάστασιν, τὴν ποίησιν τοῦ ὀνόματός της, τὴν πίστιν τῶν φιλελλήνων, τὰς ἀντιζηλίας τῶν Δυνάμεων, τὴν γεωγραφικὴν τῆς θέσιν, τὰς ἀρετὰς τοῦ λαοῦ της. “Ἡθέλησαν ὅμως οἱ κυβερνήται καὶ οἱ πολιτικοὶ της καὶ ἐναυάγησεν ἡ ἐργασία αὐτῇ. “Αλλὰ δὲν ἡθέλησαν μόνον τοῦτο· ἡθέλησαν ἀκόμα καὶ νὰ ὀπισθοχωρήσῃ ἀντὶ νὰ προοδεύσῃ ἡ ‘Ελλάς, καὶ εἶχον διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν κεφάλαια οἱ μὲν μωρίαν, οἱ δὲ ἀπλησίαν, οἱ δὲ ἐγκλήματα, οἱ δὲ σχέδια προδιαγεγραμμένης προδοσίας. “Ἡ δευτέρα αὐτῇ ἐργασία ἐπέτυχεν.

Καὶ τώρα εἴμεθα εἰς τὸ δίλημμα ὅχι νὰ ὀπισθοχωρήσωμεν περισσώτερον, ὅχι νὰ εὕρωμεν τοῦ Κουμουνδούρου χειρότερον ἢ πρωθυπουργόν, τοῦ Βελενδζα πλέον μεγαλοπράγμονα ταμίαν, τοῦ Κότταρη ἢ τοῦ Θεοδώρου σεμνότερον ἀντιπρόσωπον, ἀλλὰ νὰ ὑπογράψωμεν τὴν προσεχῇ Κυριακὴν τὸν πολιτικὸν μας θάνατον ἢ τὴν πολιτικὴν μας ἀνάστασιν.

Διὰ τοῦτο εἶπομεν: **ἢ τώρα ἢ ποτέ.**

“Βιθιμέετε τὸ πρῶτον, ὦ διεφθαρμένα τέκνα τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος, βαρυνθέντα τὸ γαργάλισμα τῆς ζωῆς καὶ τὴν μέθην τοῦ ὕπνου, τοῦ οἴνου τὰ χρώματα καὶ τῆς γυναικὸς τὰς σκιὰς, τῶν ἀστρῶν τὴν λάμψιν καὶ τὸν χρυσὸν τῆς δύσεως, τὰ ρόδα τῆς ἀνατολῆς καὶ τῶν κήπων τὰ ρόδα, τὴν μονοτονίαν τῆς ἐργασίας καὶ τὸ συγγενικὸν φίλτρον, τὴν ἐκστασιν τῆς μουσικῆς καὶ τὰ τρίχαπτα τῆς ποιήσεως, τὰ ἔργα τοῦ χρωστικῆς καὶ τὰ ἔργα τῆς σμίλης, τὰ θαύματα τῆς μηχανικῆς καὶ τὸν ἄτμον τῆς βιομηχανίας, τὴν ἀξίην τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὸ κυανὸν τῆς σημαίας; “Εἰλετε νὰ ἀποθάνητε, θέλετε νὰ αὐτοκτονήσητε, βαρύνεσθε νὰ σηκώσητε καὶ τὴν χεῖρα αὐτὴν, καὶ θέλετε νὰ σὰς αὐτοκτονήσῃ ἄλλοι, δὲν θέλετε πλέον πατρίδα, νόμους, ἐθνικὴν θέλησιν, εὐδαιμονίαν ἐστίαι; “Ὅλα αὐτὰ σὰς ἐνοχλοῦν, σὰς βαρύνουν, σὰς πιέζουν; “ὦ, τῆς ὑπερτάτης αὐτῆς θελήσεώς σας, ὦ ἐνδοξοὶ τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς σήψεως νεκροὶ, ἔχετε ὡς ἐκτελεστάς τόσους συμπολιτευομένους ὑποψηφίους καὶ τινες ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων γνωστοὺς ἐπὶ βλακειᾶς,—διότι καὶ ἡ βλακεῖα σήμερον εἶναι ἐγκλημα—ἢ ἐπὶ καταχρήσει. ἐκτελεστάς δημίους, ἐκτελεστάς νεκροπομπούς.

“Αλλὰ αἰσθάνεσθε ἀκόμα τὴν ὀρεξιν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἡδονὴν τῆς κινήσεως, σὰς συγκινεῖ ὁ ἔρως τῆς πατρίδος, τῆς σημαίας ὁ ἔρως, ὀνειροπολεῖτε βασιλείον νόμων καὶ ρεμβάζετε κοινωνικὴν εὐμερίαν, θέλετε δύναμιν ἔθνους καὶ ποθεῖτε ἐνότητα φυλῆς, ὀργάτε πρὸς ἐπανάστασιν ἐσωτερικὴν καὶ ἀποτελεῖτε τὴν μεγάλην ὁμάδα τῶν **Καθαριστῶν**, θέλετε νὰ σαρώσητε τοὺς καταχραστάς καὶ τὰς καταχρήσεις, νὰ πνίξητε τοὺς διαφθορεῖς καὶ τὴν διαφθοράν των, νὰ ἀφανίσητε τοὺς προδότας καὶ τὴν προδοσίαν των, νὰ γαλβανίσητε τοὺς νωθροὺς καὶ τὴν νωθρότητά των; “ὦ! τότε πολεμήσατε, πολεμήσατε, πολεμήσατε τοὺς ἀνθρώπους τῶν προσωπικῶν κομμάτων, καὶ ψηφίσατε, ψηφίσατε, ψηφίσατε τοὺς ἀνθρώπους τῆς τιμῆς καὶ τῶν ἰδεῶν.

Διὰ τοῦτο λέγομεν: **“Ἡ τώρα ἢ ποτέ.**

Καλιδάν.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ.

Α’.

“Ε! ἔ! παιδιὰ, σιμόνει τῆς Κυριακῆς ἡ μέρα, οἱ ὑποψήφιοί μας ἐπήρανε φωτιά, φωναῖς, βοὴ καὶ κτύποι ἐδῶθε κι’ ἐκεῖ πέρα, φιλήματα καὶ γέλοια καὶ τόση λεβεντιά. Καρέκλαις ἄνω κάτω, σπασμένοι καναπέδες, μπύρα, κρασί, μεθύσι, τσιγάρα καὶ καφφέδες.